

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

ŘÍDÍ PROF. Dr. EM. SVOBODA S KRUHEM REDAKČNÍM.

— VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE-II, ŽITNÁ UL. Č. 4b. — PŘEDPLATNÉ ROČNĚ 40 Kč I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU. — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.

ROČNÍK XV.

V PRAZE, V ŘÍJNU 1933.

ČÍSLO 8.

Dr. VAVROUCH:

Poplatky soudního komisaře a následující konkurs.

Ačkoliv bylo toto thema opětovně projednáváno, žádá v posledním čísle »Českého Práva« Dr. Blaha další vysvětlení. To dokazuje, jak jest otázka ta v praxi významnou. A právě pro praxi jest nejdůležitějším, protože pro nižší soudy směrodatným, stanovisko nejvyššího soudu, kteréž proto v následujícím stručně vylíčím.

Rakouský nejvyšší soud přiznával notáři pro útraty za projednání pozůstalosti, na kterouž byl pak uvalen konkurs, přednost v pořadí útrat podstaty — a to, ať už bylo inventáře notářem při pozůstalostním řízení zhotoveného v následujícím konkursu použito, či nikoliv. Jmenuji rozhodnutí sbírky G.U.W. č. 10286, 15684, 15912. Stačí odvolati se na podrobné důvody těchto rozhodnutí.

Československý nejvyšší soud neměl až do nedávna příležitosti otázkou touto se přímo zabývat. Dalo se však očekávat, že z přesvědčivých důvodů vídeňského nejvyššího soudu zaujme stanovisko stejné. Ba vyšlo rozhodnutí ve sbírce Vážného č. 6858, kteréž tuto naději posilovalo. Nejvyšší soud prohlásil tam totiž: »Bylo-li výsledku odhadního řízení získaného v předchozí dražbě vymáhajícího věřitele, použito v dražbě pozdější, kteráž byla zahájena na návrh správy konkursní podstaty, tvoří útraty onoho prvního odhadu pohledávku za konkursní podstatou.«

Jako při útratách notáře jako soudního komisaře, tak při útratách dražebního řízení předkonkursního, jde o pohledávky, jimž v konkursním řádě nebyl výslovně přiznán pořad přednostních pohledávek za podstatou. V obou případech vyskytují se akty zjišťovací ohledně jmění, na kteréž pak později byl uvalen konkurs. V obou případech se tento předkonkursní zjišťovací akt dá použít v řízení konkursním. Je tu zřejmá analogie, jež by měla vésti ke stejnému řešení.

Než očekávání bylo zklamáno.

V nejnovější době vyšlo totiž rozhodnutí československého nejvyššího soudu ve sbírce Vážného č. 12250, kteréž zaujalo pro notáře stanovisko naprosto zamítavé. Rozhodnutí to praví: »Útraty notáře jako soudního komisaře za provedení pozůstalostního řízení o pozůstalosti, na kterou byl později vyhlášen konkurs, nejsou pohledávkami za podstatou dle § 49 č. 1 konkursního

řádu. Na tom nemění nic ani ta okolnost, že snad bylo pozůstalostního inventáře použito i v řízení konkursním.« Jako důvod uvádí nejvyšší soud, že přednostní právo pro takovou pohledávku notářovu nebylo nikde stanoveno.

V případě hořejšího rozhodnutí číslo 6858. také nebylo přednostní právo nikde stanoveno a přece došel nejvyšší soud ku názoru jinému. Je patrné, že tato rozhodnutí si vzájemně odporují.

Nezbývá, než připraviti se na to, že soudy se budou nyní chovati ku požadavkům notářů zamítavě.

Částečnou úlevu mohla by poskytnouti zásada vyslovená v rozhodnutí nejvyššího soudu sbírky Vážného číslo 10592. znějící: »Za poplatky notáře jako soudního komisaře za projednávání pozůstalosti, jež nelze uhraditi dle § 802 obč. z. a dle § 111 nesp. pat. z pozůstalostní podstaty, ručí dědic osobně, třeba se přihlásil podmínečně.«

Dr. E. TARABRIN:

Úprava notářství v SSSR

Dnešní organisace notářství v SSSR jest upravena usnesením Ústředního výkonného komitétu a sovětu národních komisařů ze 14. května 1926, usnesením všeruského Ústředního výkonného komitétu ze 4. října 1926 a ustanoveními článků 96—101 zákona o soudní organisaci.

Notářství (státní notářské kanceláře — gosudarstvennye notarialnyje kontory) zřizují se podle návrhu presidia krajských soudů (guberniálních soudů) místními výkonnými komitéty se schválením národního komisariátu spravedlnosti.

Notářské úřady jsou podřízeny presidiu krajského soudu, bezprostřední dozor přísluší notářskému oddělení krajského soudu.

Notáře jmenuje a sesazuje místní správní orgán (sověty, po případě jejich výkonné komitéty). Notářem může býti jmenován ten, kdo má spolupůsobit k úřadu národního soudce (t. j. každý občan požívající volebního práva, který má buď 2letou praxi zodpovědného politického pracovníka ve státních, veřejných dělnických, dělnických odborových aneb dělnických politických, organisacích, buď 3letou praxi v orgánech sovět-